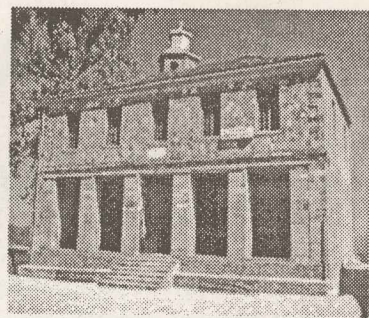

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ
Τεύχος 116 Μάρτιος - Απρίλιος 2004

Έλλειψη συνεργατών ... στα «Δ.Ν.»

Στην προσπάθεια έκδοσης ενός τοπικού περιοδικού ... όλοι οι αρμόδιοι ζητούν πάντα τη συμπαράσταση των πάντων ... αφού ένα τοπικό μικροπεριοδικό ανήκει σε όλους και ο σκοπός όλων είναι κοινός.

Όλοι λοιπόν πρέπει να συμπαρασταθούν και να συσπειρωθούν σε μια τέτοια προσπάθεια ... όταν εκδίδεται από ένα σύλλογο ένα μικρό, δίμηνο, τοπικό και τετρασέλιδο περιοδικό ... λέει η κοινή γνώμη.

Δυστυχώς όμως, μέχρι τώρα, που βρισκόμαστε στο 2004 πλέον ... καμιά τέτοια προσπάθεια και καμιά απόδοση δεν είδα ... Κι αυτό με στενοχωρεί και με προβληματίζει συνεχώς και διαρκώς ως τώρα, ως απλό και αφανή Δικορφιώτη.

Εντύπωση δε μου έκανε το γεγονός ότι: Το προηγούμενο κύριο άρθρο μου στα "Δ.Ν." αναφέρονταν, όπως είδατε όλοι, στην ενεργοποίηση και δραστηριοποίηση του Συλλόγου μας. Αναφερόμουν δε λεπτομερώς σε πολλά υπάρχοντα προβλήματά του ... ως προς τη λειτουργία του και την απόδοσή του. Δυστυχώς όμως, μέχρι τώρα που γράφω αυτά ... κανένας υπεύθυνος του συλλόγου μας δε με πήρε ούτε ένα τηλέφωνο για να μου πει τις απόψεις και τις γνώμες του γι' αυτά, που έγραφα τότε. Αλλά δεν είδα ακόμη και ένα σχόλιο του σ' αυτό το μικρό περιοδικό μας

που κυκλοφορεί ... ως άρθρο του.

Κι όπως είδατε τότε ... έγραφα συγκεκριμένα τα εξής ... που έπρεπε να δώσουν απαντήσεις οι αρμόδιοι του συλλόγου μας οπωσδήποτε: Πρέπει να φροντίζει ο σύλλογός μας για τον προγραμματισμό του, για τις ενέργειές του και για τις εκδηλώσεις που θα κάνει κάθε φορά την Άνοιξη, το Καλοκαίρι και το Φθινόπωρο.

Ακόμη έγραφα: Όλα τα μέλη του συλλόγου μας πρέπει να προβληματίζονται οπωσδήποτε για τα υπάρχοντα προβλήματα που εμφανίζονται κάθε φορά στο χωριό μας. Κάθε υπάρχον δε πρόβλημα του Δικόρφου πρέπει να προβληματίζει όλους μας και κυρίως το σύλλογό μας, ώστε να λαμβάνει αμέσως και αποτελεσματικώς όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα από την πλευρά του.

Ακόμη σημείωνα: Αναμένω τις τυχόν αντιρρήσεις σ' αυτές τις σκέψεις μου ... όλων των μελών του συλλόγου μας οπωσδήποτε.

Έγραφα επίσης όλα, όσα μου έλεγαν οι Δικορφιώτες που συναντούσα κάθε φορά ως τότε. Κι αυτά είναι τα εξής:

Α) Ο κάθε σύλλογος πρέπει να έχει στόχους και σκοπούς όνειρα και υλοποιήσεις των αποφάσεών του.

Β) Η ύπαρξη και η απόδοση ενός Πολιτιστικού

Συλλόγου στο χωριό μας είναι αναγκαία και επιβεβλημένη ... μου έλεγαν.

Γ) Μια κοινή εκδήλωση μέσα στο χωριό μας, όταν γίνεται, συνενώνει ακόμη περισσότερο όλους τους Δικορφιώτες.

Δ) Για τα τυχόν υπάρχοντα προβλήματα στην περιοχή μας γενικά, πρέπει να δρα και να αντιδρά άμεσα και έγκαιρα, αποτελεσματικά και σωστά ο σύλλογός μας.

Ε) Έγραφα και άλλα πολλά σε κείνο το κύριο άρθρο μου ... όπως είδατε όλοι σας, αλλά καμιά ενημέρωση, ή αντίδραση δεν είδα ως τώρα να γίνεται προς εμένα, από τον ίδιο το σύλλογό μας ... με μια απλή ανακοίνωσή του, ή ένα άρθρο του Προέδρου μας, ή ενός μέλους του συλλόγου μας ... στα "Δ.Ν." αυτού του διμήνου. Κι αυτό με προβληματίζει και με στενοχωρεί πραγματικά. Γιατί έτσι ... θα έγραφαν κι ένα άρθρο ... και οι συνεργάτες στα "Δ.Ν." θα ήταν πιο πολλοί.

Η έλλειψη συνεργατών στα "Δ.Ν." ... είναι υπάρχον, διαρκές, ανικανοποίητο και μέγιστο πλέον πρόβλημα ... όπως θα διαπιστώνετε πλέον όλοι σας.

Ματθαίος Λέκκος
15-4-2004

Το κόψιμο της πίτας στο Δίκορφο ... από ελάχιστους

Στις 29 Φεβρουαρίου 2004 είχε προγραμματίσει ο σύλλογός μας να γίνει η κοπή της πίτας στο Δίκορφο από όλους μας, στις 12 ακριβώς το μεσημέρι εκείνης της Κυριακής.

Έτσι, εκείνη την ημέρα ξεκίνησαν αρκετοί Δικορφιώτες με τα αυτοκίνητά τους για να παρευρεθούν σ' αυτή την εκδήλωση του συλλόγου μας από το πρωί εκείνης της Κυριακής.

Εγώ, παίρνοντας μαζί μου την αδελφή μου Αλίκη και το γαμπρό μου Γιώργο, ξεκινήσαμε στις δέκα παρά τέταρτο ακριβώς από τα Γιάννενα, για να 'μαστε κανονικά και εγκαίρως στο χωριό μας.

Μόλις όμως αρχίσαμε να ανεβαίνουμε την ανηφοριά προς το Μιτσικέλι και πλησιάζαμε προς τους Ασπραγγέλους άρχισε να ψιλοβρέχει. Όταν φτάσαμε δε ακριβώς σ' αυτό το χωριό η βροχή μετατράπηκε σε χιόνι. Στρίβοντας δε προς την Ελάτη το χιόνι άρχισε να πέφτε πολύ και διαρκώς και ο δρόμος άσπριζε από την ποσότητά του. Έτσι το αυτοκίνητό μου δυσκολευόταν, αν και το πήγαινα μόνο με πρώτη ταχύτητα.

Μου έδειχνε δε ότι δεν στεκόταν καλά και σίγουρα πάνω στα χιόνια που μεγάλωναν ... στο δρόμο προς το Δίκορφο.

Έτσι ο Γιώργος εκείνη τη στιγμή, πήρε με το κινητό του τηλέφωνο την Καλυψώ, που μένει μόνιμα στο χωριό, και τη ρώτησε τι συμβαίνει εκεί. Κι αυτή του είπε αμέσως: Πέφτει μέγιστο χιόνι αυτή τη στιγμή στο Δίκορφο και μόνον ένας χωριανός μας ήρθε ως τώρα εδώ.

Εμείς, περνώντας την Ελάτη, το χιόνι έπεφτε πολύ και το πρόβλημα άρχισε να γίνεται μέγιστο για το αυτοκίνητό μου, αλλά και για μας τους τρεις. Πήγαινα πάντα πολύ αργά, χωρίς να τρέχω, βλέποντας ότι ο δρόμος εκείνη τη στιγμή ήταν προβληματικός και δύσκολος. Μόλις δε περάσαμε την εκκλησία της Αγίας Τριάδας, μετά την Ελάτη, είδαμε και οι τρεις ότι το πρόβλημα ήταν μέγιστο και επικίνδυνο. Γι' αυτό σταματήσαμε σ' ένα σημείο που μπόρεσα να κάνω στροφή πάλι προς την Ελάτη, για να γυρίσουμε πίσω στα Γιάννενα, αφού κινδυνεύαμε και ανησυχούσαμε.

Μόλις φτάσαμε και πάλι στην Ελάτη είδαμε δύο - τρία αυτοκίνητα να πηγαίνουν προς το Δίκορφο και προβληματιστήκαμε και γι' αυτά. Ευτυχώς κι αυτοί όμως, μόλις πήγαν παραπέρα είδαν τις μέγιστες δυσκολίες του δρόμου εκείνης της στιγμής

από το χιόνι ... και επέστρεψαν και αυτοί στα Γιάννενα, όπως μας βεβαίωσαν οι ίδιοι εκείνη την ημέρα.

Έτσι, το κόψιμο της πίτας εκείνη την ημέρα έγινε από ελάχιστους Δικορφιώτες, δηλαδή από το 10% των συγχωριανών μας, απουσιάζοντας το 90% των Δικορφιωτών, λόγω του έκτακτου κακού καιρού ... εκείνης της Κυριακής, που ήταν ακόμη χειμώνας. Απουσιάζει δε και ο ίδιος ο πρόεδρος μας, που είχε πάει στο γιό του. Αραγε: Εκδήλωση χωρίς την παρουσία του προέδρου μας και των μελών του συλλόγου μας και με τη συμμετοχή του 10% ... δεν πρέπει να γίνεται ποτέ. Απλώς αναβάλλεται για μία, ή δύο εβδομάδες αργότερα ... ώστε να μπορούν οι πάντες να συμμετέχουν.

Και βέβαια ήταν αναγκαίο και απαραίτητο να μη γίνει αυτή η εκδήλωση του συλλόγου μας εκείνη την ημέρα ... για να μη συμβούν ατυχήματα στο δρόμο από κάποιους Δικορφιώτες. Γι' αυτό κάθε εκδήλωση του συλλόγου μας πρέπει να γίνεται στο Δίκορφο το χειμώνα αλλά από την Άνοιξη ως το φθινόπωρο. Και κυρίως το καλοκαίρι, που είναι η πιο

καλή εποχή.

Υ.Γ.: Όπως με πληροφόρησε ο δημοτικός μας σύμβουλος Νικ. Τσίνης, που τον επισκέφτηκα αμέσως την επόμενη μέρα, στις 1-3-2004 στο μαγαζί του ... η κοπή της πίτας έγινε εκείνη την ημέρα από ελάχιστους Δικορφιώτες, που δεν ξεπερνούσαν τους δεκαπέντε ... όπως τον βεβαίωσε ο γιός του, που ήταν ο ίδιος παρών εκείνη την Κυριακή στο Δίκορφο. Απουσιάζει δε και ο πρόεδρος μας ... ξανάπε και αυτός.

Έτσι ελπίζω κάτι τέτοιο να μη ξανασυμβεί από το σύλλογό μας, ώστε όλα να πάνε καλά και να μην δημιουργούνται προβλήματα και δυσκολίες την ώρα που δεν πρέπει ... εφαρμόζοντας την αρχαία ελληνική ρήση που λέει: "Εργοις φιλόπονος ίσθι ... μη λόγοις μόνον" ... δηλαδή: "Να 'σαι φιλόπονος στα έργα ... κι όχι στα λόγια μόνο". Κάποια αντίρρηση γι' αυτά από ένα μέλος του συλλόγου μας ... τη δέχομαι πολύ ευχαρίστως ... στα επόμενα "Δ.Ν."

Ματθαίος Λέκκος

Μια επίσημη ιατρική και επιστημονική ανακοίνωση

Με πολύ ενδιαφέρον και αρκετό προβληματισμό είδαμε οι πιο πολλοί αναγνώστες μια σπουδαία και επίσημη ιατρική και επιστημονική ανακοίνωση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας στην τελευταία του έκθεση, που αναφέρεται ειδικά στην Ελλάδα για 41 νεκρούς την ημέρα ... από το διαρκές και ασταμάτητο τσιγάρο. Αυτή η ανακοίνωση δημοσιεύτηκε σ' όλες τις μεγαλύτερες εφημερίδες των Αθηνών.

Κι ως την προσέξουν τώρα στο μικροπεριδικό μας όλοι οι ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες ειδικά ... ώστε να λάβουν όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα από δω και πέρα ... για να σωθούν και να μη ταλαιπωρούνται διαρκώς και συνεχώς ... όπως έπαθαν μερικοί συγχωριανοί μας ως τώρα, όπως ξέρουμε σίγουρα όλοι μας.

Και να τι λέει αυτή η ανακοίνωση:

41 νεκροί την μέρα ... από το τσιγάρο
Την ίδια ώρα που η απαγορευτική πολιτική για το τσιγάρο μένει στα χαρτιά, οι καπνιστές στην Ελλάδα υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τα 4 εκατομμύρια, όμως ο αριθμός των θανάτων που οφείλεται στο κάπνισμα σοκάρει: 15.000 ετησίως είναι τα θύματα του τσιγάρου ή διαφορετικά "41 Έλληνες νεκροί καθημερινά εξαιτίας του", όπως επισημαίνει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας στην τελευταία του έκθεση.

Υ.Γ. Όπως βλέπετε όλοι σας ... πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα όλοι όσοι καπνίζουν συνεχώς και διαρκώς κάθε εισοσιτετράρω ... για να σωθούν.

Κι αυτό ας το εφαρμόσουν και οι άμεσοι συγγενείς μου, υλοποιώντας τις αρχαίες ελληνικές ρήσεις, που έλεγαν, μεταφρασμένες, τα εξής:

Α) "Μην προσπαθείς με λόγια να συγκαλύψεις τα σφάλματά σου ... αλλά να τα διορθώσεις με έλεγχο ..."
Β) "Πιο καλό είναι να ελέγχεις τα δικά σου λάθη ... παρά τα ξένα".
Γ) "Δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο ... από την υγεία στη ζωή ..."
Δ) "Υγιαίνει μεν άριστον εστί".

Κι εγώ προσωπικά σας λέω αυτή τη στιγμή: Αγαπώ να λέω πάντα την αλήθεια ... και δεν είμαι διπρόσωπος άνθρωπος.

Ματθαίος Λέκκος

Οι ψηφίσαντες στο Δίκορφο ... στις 7-3-2004

Στις 7 Μαρτίου 2004 που έγιναν οι εκλογές στη χώρα μας οι ψηφίσαντες στο Δίκορφο ήταν ακριβώς 99. Βέβαια εγγεγραμμένοι ήταν 173, αλλά τόσο πήγαν εκείνη την ημέρα στο χωριό μας.

Συγκεκριμένα: Ν.Δ.: 49, ΠΑΣΟΚ: 36, ΚΚΕ:5, ΣΥΝ.: 6, ΔΗΚΚΙ: 2

Όλα αυτά τα κατέγραφε λεπτομερώς την Τρίτη 9-3-2004, η μεγάλη τοπική εφημερίδα των Ιωαννίνων "Ηπειρωτικός Αγών" και από εκεί είδα ο ίδιος αυτά τα συγκεκριμένα αποτελέσματα. Έγραφε δε λεπτομερώς για όλα τα εκλογικά τμήματα του Ζαγορίου μας και όλου του νομού των Ιωαννίνων όπως είδαμε όλοι.

Στην προηγμένη Ευρώπη, που ανήκουσε σήμερα κι εμείς, εφαρμόζεται στα ανεπτυγμένα της κράτη η εναλλαγή των κομμάτων τουλάχιστον κάθε δύο τετραετίες. Κι αυτό, όπως άρχισε τώρα και σε μας ... είναι σωστό, καλό και αναγκαίο να εφαρμόζεται

και στη δική μας χώρα, αφού η δημοκρατία λειτουργεί πλέον πλήρως, τελειώς και αποτελεσματικώς στην Ελλάδα το 2004.

Αυτό λέει και σκέπτεται ένας αμερόληπτος, αντικειμενικός, προσγειωμένος και σύγχρονος πολίτης αυτής της χώρας μας. Η δε βασική του σκέψη και αγωνία είναι: Πώς και με ποια μέτρα του κάθε κυβερνώντος κόμματος η χώρα μας θα πάει μπροστά ... και οι πολίτες της θα πλησιάζουν τα πλέον προηγμένα και ανεπτυγμένα κράτη της ενωμένης και σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλοι δε πιστεύουμε σήμερα, αφού είμαστε ώριμοι πολίτες, στην αρχαία ελληνική ρήση που έλεγαν: "Το καθήκον των αρχόντων είναι να κάνουν, με τις φροντίδες τους, πιο ευτυχείς τους πολίτες".

Ματθαίος Λέκκος

Ευχές προς τους Δικορφιώτες ... για το Πάσχα

Εύχομαι σε όλους τους ζαγορίσιους και ειδικά στους Δικορφιώτες για την ημέρα του Πάσχα, της 11-4-2004: Χρόνια πολλά και Χριστός Ανέστη.

Ακόμη εύχομαι: Η Ανάσταση να φωτίσει τις ψυχές όλων μας και να μας καθοδηγεί καθημερινά. Πιστεύω δε ως απόφοιτος εκκλησιαστικής σχολής, ότι: Ο Ιησούς έδειξε τον ορθό δρόμο σε όλους μας. Κι έτσι το Πάσχα είναι: της αγάπης, της χαράς, της αλληλεγγύης και των ελπίδων όλων μας για ένα φωτεινό μέλλον.

Η θυσία δε του Θεανθρώπου Ιησού και η Ανάστασή του, ας δείξει το δρόμο της ταπεινότητας και της σύνεσης ... για ένα καλύτερο αύριο όλων, ανεξαιρέτως, των συγχωριανών μας.

Ματθαίος Λέκκος
11-4-2004

Μια συζήτηση ... με μια ογδονταεφτάχρονη στο Δίκορφο

Στις 19 Μαρτίου 2004, ημέρα Παρασκευή, πήγα στο Δίκορφο μαζί με το γαμπρό μου Γιώργο Σορβάκο, για να κλαδέψω τη μεγάλη κληματαριά του σπιτιού μου. Κι όταν βέβαια τελείωσα αυτή τη δουλειά, πήγα στην πλατεία του χωριού μας, για να πω τον καφέ μου στο καφενείο της Καλυψώς.

Όμως η Καλυψώ ήταν απ' έξω εκείνη τη στιγμή και κοίταξε από την άκρη της πλατείας όλο τον πέρα μαχαλά μόνη της. Αμέσως με χαίρεψε μόλις με είδε και με ρώτησε για όλα και για όλους. Κι εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν, που μου είπε: "Διάβασα τα τελευταία "Δ.Ν." και κυρίως το κύριο άρθρο σου που λέει για την ενεργοποίηση και δραστηριοποίηση του Συλλόγου μας ... Είναι σωστές οι θέσεις σου και οι τοποθετήσεις σου γι' αυτό το πρόβλημα ..."

Μόλις άκουσα αυτές τις σκέψεις και απόψεις από μια ογδονταεφτάχρονη γυναίκα του Δίκορφου απόρροια. Και βέβαια σκέφτηκα, χωρίς να της απαντήσω, εκείνη τη στιγμή: Μια γυναίκα, τόσο μεγάλη, να μείνει μόνη της στο χωριό μας και να μπορεί να

Ματθαίος Λέκκος

Λακούβες διορθώθηκαν ... πάνω απ' την Ελάτη

Δυστυχώς, όπως περνούσαμε κάθε φορά με το αυτοκίνητό μας πάνω απ' την Ελάτη όλοι οι Δικορφιώτες, βλέπαμε, επί πολλά χρόνια, μερικές λακούβες στο δρόμο που μας φόβιζαν και μας προβλημάτιζαν κάθε φορά, ως οδηγούς και επισκέπτες.

Ευτυχώς σήμερα αυτές οι λακούβες, όπως είδα τη Δευτέρα 5 Απριλίου του 2004, που πήγα στο Δίκορφο, διορθώθηκαν από το Δήμο μας και δεν υπάρχει πλέον κανένα πρόβλημα σ' αυτό το δρόμο. Ενώ όλες τις προηγούμενες εποχές μας προβλημάτιζαν. Τώρα δε που θα περνούν αρκετοί από 'κει και θα πηγαίνουν μέχρι και στο Ανατολικό Ζαγόρι ... δεν θα αντιμετωπίζουν κανένα πλέον πρόβλημα.

Βέβαια δεν ήταν κάτι δύσκολο να γίνει αυτό και γρηγορότερα από το Δήμο μας, αφού αυτή η υπόθεση σε κάθε δρόμο δημιουργεί δυσκολία και ταλαιπωρία, υλικές ζημιές, ατυχήματα, φόβο και μικροτραυματισμούς ακόμη. Ελπίζω κάτι τέτοιο, να γίνεται γρήγορα, από δω και πέρα, σε όλο το Ζαγόρι μας, ώστε να μη δημιουργούνται πουθενά τέτοια προβλήματα στην περιοχή μας.

Κάτι τέτοιο δηλαδή πρέπει να γίνει σε κάθε δρόμο όλων των χωριών μας το Κέντρο Δυτικού Ζαγορίου, ώστε όλοι οι καλοκαιρινοί επισκέπτες και τουρίστες το ετόμενο καλοκαίρι να μην αντιμετωπίζουν κανένα απολύτως πρόβλημα εκεί ... όπου θα έρχονται κάθε φορά. Έτσι θα φεύγουν ευχαριστημένοι και προβληματισμένοι απ' όλο το Ζαγόρι μας. Γιατί, όπως είπα στην αρχή ...

οι λακούβες σε κάθε δρόμο δημιουργούν πολλά προβλήματα στα αυτοκίνητα και στους οδηγούς που περνούν από πάνω τους.

Ελπίζω δε να δω προσεχώς να κόβονται όλα τα δέντρα που είναι δεξιά και αριστερά σ' αυτό το δρόμο από την Ελάτη ως το Δίκορφο ... ώστε να μην εμποδίζουν τον κάθε οδηγό να βλέπει κανονικά μπροστά του ... και κυρίως στις μικρές στροφές του δρόμου, όπου δημιουργούν προβλήματα.

Τώρα δε την Άνοιξη θα μεγαλώσουν πιο πολύ αυτά τα δέντρα και θα δημιουργήσουν περισσότερα προβλήματα σε όλον αυτόν τον δρόμο Ελάτης - Δικόρφου.

Ματθαίος Λέκκος

«ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Διμηνιαίο περιοδικό έκδοσης
Συλλόγου Δικορφιωτών

Α.Φ.Μ. 999810224
Β' ΔΟΥ Ιωαννίνων

Υπεύθυνος έκδοσης:
Δημ. Πασιαννόπουλος

Τ.Θ. 26, 450 02, Ιωάννινα
τηλ.: 26510-39176
e-mail: dimpap-a@otenet.gr.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ Ο.Ε.
3ο κλπ. Ε.Ο. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ
Τηλ.: 26510 68931

Μια σπουδαία ομιλία ... ενός Προέδρου Πολιτιστικού Συλλόγου ... του Ζαγορίου

Ένα σπουδαίο και σημαντικό άρθρο δημοσιεύτηκε στο εξαμηνιαίο περιοδικό του Διπλανού μας χωριού "Η ΚΑΛΟΥΤΑ ΜΑΣ" από τον σημερινό Πρόεδρο του Τοπικού Πολιτιστικού Συλλόγου του κ. Χρήστο Σιούλα.

Κι αυτό είναι πολύ εξαιρετικό άρθρο, αφού αναφέρεται σε όλα τα υπάρχοντα συνήθως προβλήματα σε κάθε τοπικό σύλλογο όλων των σημερινών χωριών του Ζαγορίου γενικά. Γι' αυτό και το θεωρώ αναγκαίο να ξαναδημοσιευτεί και στο δικό μας τοπικό, δίμηνο περιοδικό, αφού αναφέρεται, όπως θα δούμε διαβάζοντάς το όλοι μας, στα εξής σπουδαία περιστατικά της ημέρας:

1. Στην αρχή αναφέρεται: στην ανάγκη επιβίωσης του Συλλόγου τους και στην προσπάθεια που πρέπει να κάνουν όλοι τους ... για τη στήριξή του και την επιβίωσή του.

2. Στη συνέχεια μιλάει: Για την προσπάθεια του συλλόγου τους στον καθαρισμό των δρόμων και των βρυσών του χωριού τους, κατά την καλοκαιρινή κυρίως περίοδο.

3. Ακόμη λέει: Να βοηθήσουμε όλοι μας και ο Σύλλογός μας να κατασκευασθούν τουαλέτες στην πλατεία του χωριού τους, ώστε να μην υπάρχει το σημερινό πρόβλημα ... που είναι αρκετά σοβαρό για την Καλούτα και μας θίγει ως ζαγορίσιους σήμερα.

4. Και συνεχίζει: Θα ήθελα, αγαπη-

τό μου συγχωριανοί, και τις δικές σας προτάσεις και απόψεις όσον αφορά την αξιοποίηση των χρημάτων που έχει ο Σύλλογός μας ... και είμαστε ανοιχτοί σε κάθε πρότασή σας ... μέσα βέβαια στα πλαίσια των οικονομικών μας δυνατοτήτων ... ως Σύλλογο.

5. Αναφέρω και σε έναν άλλο χρηματικό πόρο για το Σύλλογό μας ... σημειώνει. Κι αυτός δεν είναι άλλος από το τοπικό περιοδικό μας "Η ΚΑΛΟΥΤΑ ΜΑΣ". Δηλαδή: κάθε υπολοιπο χρηματικό ποσό, ύστερα από τα έξοδα της έκδοσής του και της αποστολής του σε όλους μας ... αυτού του περιοδικού, να περνάει στο Σύλλογό μας για τη βοήθεια στην εκπλήρωση όλων των σκοπών του.

6. Με την ευκαιρία της παρουσίας σήμερα, στις 19-1-2003, του Δημάρχου μας εδώ θα ήθελα (συνεχίζει) ο εξαιρετος και αντικειμενικός πρόεδρος αυτού του Συλλόγου ...) να γίνει μια πλήρης ενημέρωση όλων μας ... όσον αφορά τα καίρια προβλήματα του χωριού μας, δηλαδή της Καλούτας.

Κι αυτό είναι κάτι σπουδαίο και σημαντικό για κάθε χωριό του σημερινού Ζαγορίου ... και ιδιαίτερα του Κεντροδυτικού, νομίζω εγώ ο σχολιάζων αμερόληπτος Δικορφιώτης.

7. Στην καθαριότητα και στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στο χωριό μας, επισημαίνει ο νυν Πρόεδρος, θα πρέπει να συμβάλλουμε όλοι

μας ... και να γίνουμε αρωγοί στην κάθε προσπάθεια της Δημοτικής μας Αρχής ... και να μη δείχνουμε αδιαφορία γι' αυτό.

* * *

Εξαιρέτος, σημαντικός, αμερόληπτος κι αντικειμενικός αποδεικνύεται μ' αυτή την ομιλία του και μ' αυτό το άρθρο του ο σημερινός Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Καλούτας.

Και νομίζω ότι: Από εδώ και πέρα μπορεί να είναι ένα σημαντικό υπόδειγμα και παράδειγμα για κάθε άλλο διπλανό του πρόεδρο, κυρίως της περιοχής μας, αφού βέβαια αποδείξει και ο ίδιος εμπράκτως ότι: Όλα όσα πρότείνει και όλα όσα κατέγραψε σ' αυτό το άρθρο του ... θα προσπαθήσει να τα υλοποιήσει πλήρως και τελείως και να τα πραγματοποιήσει σωστά και αποδοτικά για το όμορφο και εξαιρετο σημερινό χωριό του.

Κι έτσι θα μείνει ο ίδιος, όπως και όλοι οι άλλοι όμοιοι πρόεδροι των Πολιτιστικών Συλλόγων κάθε χωριού του σημερινού Ζαγορίου στην ιστορία και στη μνήμη πάντων ημών των ζαγοριστών σήμερα, αύριο και ύστερα από δεκαετίες ακόμη.

* * *

Κι αυτή τη στιγμή μου 'ρχονται στη μνήμη μου οι αρχαίες ελληνικές ρήσεις (μεταφρασμένες στα νεοελληνικά ...) που λένε γι' αυτά τα πρόσωπα της τοπικής μας ηγεσίας ... τα εξής:

Α) "Ο πραγματικός άρχοντας δεν είναι φτιαγμένος από τη φύση ν' αποβλέπει στο δικό του συμφέρον ... αλλά στο συμφέρον όλων των πολιτών".

Β) "Το καθήκον των αρχόντων είναι: Να κάνουν με τις φροντίδες τους πιο ευτυχείς τους πολίτες".

Γ) "Οι άρχοντες δεν πρέπει μόνο να έχουν γνώσεις ... αλλά να είναι και φιλόανθρωποι".

Δ) "Είναι γνώρισμα του ελεύθερου ανθρώπου να λέει πάντα την αλήθεια".

Ε) "Αγαπώ να λέω πάντα την αλήθεια ... και δεν είμαι διπρόσωπος άνθρωπος".

Ζ) "Το δρόμο προς την αρετή ... τον περνάμε μόνο με κόπους".

Η) "Από τις ανθρωπίνες ιδιότητες ... μόνο η αρετή είναι θεαγάρπητη και θεία".

Υ.Γ. Και πράγματι, όπως βλέπετε αυτή τη στιγμή όλοι σας, αυτές οι σπουδαίες ρήσεις των αρχαίων προγόνων μας για τον κάθε ηγέτη (μικρό ... ή μεγάλο ...) ήταν σημαντικές και σπουδαίες, αξέχαστες και πραγματικές, χρήσιμες και πλήρως αντικειμενικές. Κι αυτά ακριβώς να εφαρμόζει από δω και πέρα, συνεχώς και διαρκώς, ο υπάρχων σύλλογός μας και κυρίως ο πρόεδρος μας Θωμάς Λέκκος.

Ματθαίος Λέκκος

Μάρτης γδάρτης ... και παλουκοκάφτης

Η παροιμία που βλέπετε στον τίτλο αυτού του άρθρου μου "Μάρτης γδάρτης ... και παλουκοκάφτης" δείχνει το φαινόμενο της κακοκαιρίας για τον πρώτο μήνα της Άνοιξης κάθε χρόνο. Κι αυτό συμβαίνει σχεδόν κάθε χρόνο στην περιοχή του Ζαγορίου. Βέβαια αυτή την κακοκαιρία την πληρώνουν οι ορεινές κυρίως περιοχές, όπως είναι το χωριό μας, δίπλα και πίσω από το Μισοκίλει, που το βλέπουμε και απ'όπου τα Γιάννενα όλο.

Την Άνοιξη τα παλιά τα χρόνια που έμεναν πολλοί στο Δίκορφο ... επειδή δεν είχαν άλλα καυσόξυλα, έκαιγαν τα παλούκια των κήπων ... αναγκαστικά. Γι' αυτό και ονομάστηκε ο Μάρτης παλουκοκάφτης, όπως είδατε να λέει η παροιμία.

Η Άνοιξη λοιπόν φέτος μπορεί να ήρθε, αλλά ο χειμώνας δεν είχε τελειώσει, όπως είδαμε όλοι. Συγκεκριμένα μετά την Κυριακή της εβδόμης Μαρτίου, την ημέρα των εκλογών, οι χιονοπτώσεις στα ορεινά του Ζαγορίου και κυρίως στο Ανατολικό, ήταν αρκετές. Λευκό χρώμα τότε σ' όλο το Ζαγόρι και μέσα στο Δίκορφο όπως μου είπαν αρκετοί, όταν τους είδα μετά τις εκλογές. Ευτυχώς που

μπορέσαμε και πήγαμε άνετα και χωρίς καμιά δυσκολία την εβδόμη Μαρτίου 2004 εκεί για να ψηφίσουμε. Γιατί μετά τις εκλογές πολλοί δρόμοι έκλεισαν στο Ζαγόρι μας τότε. Το ίδιο μου είπε και ο δικηγόρος Γιώργος Σωτηρόπουλος από τους Κήπους, όταν τον είδα στα Γιάννενα στις 11 Μαρτίου ακριβώς: "Δεν μπορούσα να φύγω από τους Κήπους με το αυτοκίνητό μου αμέσως ... γιατί είχε πέσει πολύ χιόνι, ακόμη και στο δρόμο".

Γι' αυτό και όλοι οι έμπειροι συγχωριανοί μας λένε ότι: "Το φαινόμενο των χιονοπτώσεων τον μήνα Μάρτη ... δεν είναι κάτι ασυνήθιστο". Και να μια απόδειξη: Είχα προγραμματίσει να πάω στο Δίκορφο με την αδελφή μου Αλίκη και το Γιώργο Σορβάκο στις 17 Μαρτίου, ημέρα Τετάρτη, για να κλαδέψω την κληματαριά του σπιτιού μου. Όμως όλοι με πληροφόρησαν ότι: Το χιόνι είναι πολύ στους δρόμους του Δικόρφου και δεν θα μπορούσε να κατεβεί με τα πόδια στο σπίτι σου ... και να κάνεις δουλειά. Κι έτσι δεν πήγαμε, γιατί είχε ήλιο και καλοκαιρία στα Γιάννενα όλη εκείνη την ημέρα.

Μ. Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Φαράς Σπυρίδων ... 20 €
Ζώης Ιωάννης ... 20 €
Σαράτσι Θέα ... 10 €

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

- Είς μνήμη του πατρός του Δημητρίου Ζαριδή, ο Γιάννης Ζαριδής πρόσφερε στην εφημερίδα μας 50 ευρώ.
- Είς μνήμη Φωφίως Μητροπούλου, αντί στεφάνου, πρόσφερε στον Άγιο Μηνά:
Πασιαννών Χρυσούλα ... 30 €
Μητρόπουλος Σπύρος ... 20 €
Βλάχος Σπύρος ... 20 €

Πέτρινα γεφύρια ... καταρρέουν στο Ζαγόρι

Η κατάρρευση στις αρχές Φεβρουαρίου του 2004, του περίφημου Μεγάλου Γεφυριού κοντά στο χωριό Καβαλάρι του Ανατολικού Ζαγορίου, δεν είναι παρά ενδεικτικό της κατάστασης στην οποία έχουν περιέλθει τα πέτρινα γεφύρια γενικά σ' όλη αυτή την περιοχή.

Μας πληροφορούν πολλοί ότι: Αρκετά γεφύρια στην περιοχή του Ζαγορίου έχουν υποστεί σημαντική διάβρωση, αλλά και καταστροφή στα θεμέλια από επιδρομές "κυνηγούς θησαυρών".

Το μεγάλο γεφύρι, κοντά στο Καβαλάρι του Ανατολικού Ζαγορίου κρατήθηκε όρθιο επί 374 χρόνια, όπως μας λέει η ιστορία. Οι μεγάλες όμως βροχοπτώσεις του χειμώνα σ' αυτή την περιοχή του έδωσαν τη "χαριστική βολή". Η διάβρωσή και ο κίνδυνος να καταρρεύσει είχαν διαπιστωθεί από καιρό ... απ' όλους. Γι' αυτό και ο Δήμος του Ανατολικού Ζαγορίου είχε ζητήσει από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού να παρέμβουν άμεσα εγκαίρως και γρήγορα.

Το γεφύρι αυτό ήταν κτισμένο με ποταμίσιες πέτρες, όπως ήξεραν όλοι και θεωρούνταν ένα από τα αριστουργήματα των ντόπιων γεφυριών όλης της περιοχής.

* * *

Τελειώνοντας να σημειώσω ότι: Η κατάρρευση του παλιού αυτού γεφυριού στο Καβαλάρι, απέδειξε για πολλοστή φορά, ότι τα μνημεία στην περιοχή μας είναι "θύματα" είτε της αδιαφορίας είτε της γραφειοκρατίας. Γι' αυτό και όλοι πιστεύουμε ότι: Είναι απαράδεκτο να χάνονται πραγματικά αριστουργήματα των περασμένων αιώνων ... κι όλοι να σωθούν. Κι αν κάποιοι αρμόδιοι είχαν λογοδοτήσει σε παλιότερες παρόμοιες περιπτώσεις ... σήμερα το μεγάλο αυτό γεφύρι θα ήταν όρθιο και ακίνδυνο ... γιατί εγκαίρως και σωστά θα είχαν γίνει οι απαιτούμενες εργασίες για τη διάσωσή του.

Ελπίζω κάτι τέτοιο να μη ξανασυμβεί σ' όλο το Ζαγόρι μας από δω και πέρα. Και να μη ξεχνούμε βέβαια όλοι ότι: "Τίποτε καλό δεν κερδίζεται ... χωρίς κόπο". Κι ας μη ξεχνούμε όλοι ότι: Πανελλήνιες διαστάσεις προσέλαβε η κατάρρευση του διτοξού πέτρινου γεφυριού στο Καβαλάρι Ζαγορίου, στις αρχές του Φλεβάρη του 2004.

Ματθαίος Λέκκος

Παιδικές αναμνήσεις

Κάνει κρύο και σε χτυπάει στα κόκαλα. Είμαι μόνη. Θέλω να κουβεντιάσω? να πω δυο κουβέντες? και θα κουβεντιάσω με σένα αγαπητή μου εφημερίδα. Δε θα βρω ούτε υποκρισία ούτε πονηριά? είσαι ένα λευκό χαρτί και σου έχω απόλυτη εμπιστοσύνη? δεν θα μου αντιμιλήσεις. Ήμουν παιδούλα έξι χρονών. Μέσα στην καρδιά του πολέμου και έχουν σημαδέψει τα παιδικά μου χρόνια στιγμές πικρές και μαύρες. Πρώτη μου θύμηση στην πόρτα του σπιτιού? είδα να στέκεται ένας ψηλός αντάρτης με μια χλαίνη με πολλά κουμπιά, που λάμπανε σα χρυσά. Εγώ φοβήθηκα. Πιάστηκα από του φουστάνι της μάνας μου και σήκωσα το κεφάλι μου ψηλά για να βλέπω τα κουμπιά που λάμπανε, σα χρυσά. Τον ακούω να λέει και να φοβερίζει να του δώσουμε τον Τακούλη να τον πάρει στη Ρωσία να τον κάνει αετόπουλο. Τρέξαμε. Όταν γύρισε ο πατέρας του τα είπε, τον αρπάζει και φεύγει για τα Γιάννινα και σε λίγες μέρες φύγαμε όλοι, αφήνοντας πίσω την κυρά του σπιτιού νηστική, χωρίς να έχει τίποτε να φάει, πώς άντεξε αυτά τα χρόνια που λείπαμε, ο Θεός ξέρει. Κατεβήκαμε στο Λυκόστομο, ανεβήκαμε σε ένα στρατιωτικό τζίπ και φτάσαμε στα Γιάννινα. Χαρά που ανταμωθήκαμε και ήμασταν ζωντανοί! Μείναμε σε μια τουρκάλα, όνομα και πράμα, ψηλή, χοντρή και με πολύ μεγάλα στήθη σαν κολοκύθια. Μας έβαλε σε ένα ξύλινο δωμάτιο με μια μεγάλη τρύπα για να μπαίνει λίγος ήλιος και θυμάμαι ακόμα εκείνο το ηλιοβασίλεμα πορφυρό και μαλαματένιο. Καθίσαμε κάμποσους μήνες. Η τουρκάλα γκρίνιαζε: "τώρα σφουγγάρισα και σεις πατάτε με τα παπούτσια με τις λάσπες". Δίπλα από μας καθότανε ένας λεβέντης λοχίας με μια κοπέλα που τη λέγανε Φραντζέσκα και ο άντρας της τουρκάλας του ζήτησε τα νοίκια? ο λοχίας του είπε: "σου τα 'δωσα"? και δεν άργησε να γίνει καβγάς και ο κ. Ηλίας, μικρόσωμος, τρώει μερικές μπάτσες και μερικά αυγά στα μούτρα? έρχεται και η τουρκάλα να τους ξεχωρίσει και την παίρνει κι αυτή ένα αυγό στο μάτι. Φύγαμε? πήγαμε στις παράγκες, κοντά στο κτήμα του Γκιζά. Πηγαίναμε στον παιδικό σταθμό για λίγο φαί. Ήμασταν μικρά και το φαί μάς το ξαναπαίρνανε. Έγινε ο επαναπατρισμός? γυρίσαμε πίσω? βρήκαμε το σπίτι αδειο, με κάτι πιρόνες στον τοίχο που κρεμούσαν οι αντάρτες τα σακίδια και την κυρά του σπιτιού σκελετωμένη από την πείνα. Ήρθαν και άλλοι χωριανοί και οι γέροι που είχαν μείνει στο χωριό και δεν είχαν φύγει. Ήρθε και ο δάσκαλος. Πήγα σχολείο. Ήμουν οχτώ χρονών και δεν ήξερα ούτε την αλφαβήτα. Μου αγοράζουν ένα βιβλίο της πρώτης τάξης κι εγώ χάρηκα για τις ζωγραφιές. Με βάζει στο παράθυρο να καθίσω? μου λέει διάβασε? πώς να διάβαζα μόνη μου; Εγώ δεν μπόρεσα να διαβάσω και άρχισε να με χτυπάει με κάτι δυνατά χαστούκια. Κι εγώ άρχισα κλαίω πολύ δυνατά και μου λέει πως το καλό παιδί τα ξέρει μονάχο του και τη λέξη πατέρας δε θέλω να την πω. Πήγα στο σχολείο. Δάσκαλός μου ο κ. Λάζαρος Λέκκος. Το σχολείο μεγάλο, καλό. Παίζαμε στο σχολικό κήπο την άνοιξη. Έρχονταν πολλά χελιδόνια. Τρυπώνανε και από τα παραθύρια στην αίθουσα. Το σκούπιζα το σχολείο. Χαιρόταν ο δάσκαλος. Πέρασαν αρκετά χρόνια και όλα έχουν ένα τέλος στη ζωή. Μια μέρα του Απρίλη ακούσαμε φωνές στη βρύση. Βγαίνει η μάνα μου, βγαίνω κι εγώ κι ακούμε: "φέραμε ένα

σκυλί, φέραμε έναν προδότη". Βλέπουμε έναν άνθρωπο καταγής σκοτωμένο, ξυπόλητο, γεμάτο αίματα το πρόσωπό του. Εγώ μικρή δεν ήξερα από θάνατο. Τον παίρνουν από τη βρύση και τον πηγαίνουν στον πλάτανο της εκκλησίας τυλιγμένο με μια κάπα από τράγιο μαλλί. Ζέστη ήτανε. Μαζεύτηκαν κάτι μεγάλες μαύρες μύγες και του ρουφούσαν το αίμα και του είχαν γεμίσει το πρόσωπο μυγοφτίδια. Τα άρβυλα που φορούσε τα πήρανε και τα φορέσανε άλλοι. Τον πήραν από τον πλάτανο πού τον πήγαν, δεν ξέρω. Και σου λέω εφημερίδα μου πως μ' αυτούς τους ανθρώπους έζησα χρόνια στο χωριό? τους καλημέριζα και μου ερχόταν η μυρουδιά της σκατίλας στη μύτη και πως οι ανθρώπινες αξίες έχουν χαθεί. Όλοι ίδιοι? φονιάδες, πρόστυχοι, κλέφτες, ρουφιάνοι, πουτάνες κ.τ.λ. Γεννημένη στην καρδιά του πολέμου και τα γεγονότα αυτά μου φαρμακώσαν τα παιδικά μου χρόνια και μέχρι τώρα που ζω χαρά δεν ξέρω τι θα πει. Η ζωή μου τα έχει στερηθεί όλα, ναι, όλα. Γιατί πληρώνω αμαρτίες αλλωνών. Είναι κατάρνα να γκιζεράς τα λόγκα και άντρα να μην ιδής? και τον Χριστό το σταύρωσαν. Ίσως δεν ξέρω, μπορεί να σώσω την ψυχή μου. Γιατί η σωτηρία της ψυχής είναι πολύ μεγάλο πράγμα.

Χειμώνας 2004. Το χωριό έρμιο. Γαλήνη παντού. Όταν πέφτει το χιόνι τα σκεπάζει όλα και λευκά καθώς είναι φαίνονται πολύ όμορφα. Δεν φαίνονται οι βρωμιές και τα χαλάσματα. Τέλη Γενάρη ήρθαν οι αλκυονίδες μέρες. Με ζεστάνανε. Τον μύθο δεν τον ξέρω γιατί έρχονται μες στην καρδιά του χειμώνα. Πήρα τα ζώα μου και έφτασα μέχρι τα Λίποβα. Εκεί με πήρε το παράπονα και έκλαψα πικρά. Είδα αυλάκια, πλακοστρωμένα πεζούλια, καλύβια και πολλά στρέμματα που τα παλιά χρόνια ήταν αμπέλια και αναρωτήθηκα τι κόσμος ήτανε εδώ. Βρήκα ένα κλήμα. Πώς σώθηκε μέχρι σήμερα απόρεσα. Το 'πιασα στα χέρια μου και μίλησα μαζί του και του είπα να κάνει κουράγιο και πως θα 'ρθουνε τρακτέρια πράσινα, κόκκινα, κίτρινα και θα γίνει όπως παλιά. Και εκεί που δεν κουνιότανε κλαράκι από τα δέντρα, σηκώθηκε ένα σιγανό αεράκι κι αυτό κουνήθηκε σαν να κατάλαβε τι του είπα. Εργάστηκαν άνθρωποι με κλούγκια και λιστούς και όλα τα δικορφυώτικα χρώματα τα έχουν ποτίσει με ιδρώτα. Μύλοι γκρεμισμένοι, κονίσματα γκρεμισμένα και τι έχουν τραβήξει να πάνε το νερό στο μύλο από το γεφύρι, πολύ μακριά και ένα μέτρο βάθος. Πού θα πάτε; Τα καλά δε γίνονται στις πολυκατοικίες των πόλεων μια κι αν δεν καλλιεργήσεις τη γη θα πεθάνεις από την πείνα. Αυτού να κάθεστε? ούτε αεράκι, ούτε ήλιο, ούτε πουλιά και μερικοί έχουν ξεχάσει το χρώμα που έχει το χώμα. Όταν άκουσα τον Αντρέα Παπανδρέου να λέει ούτε μια πιθανή ακαλλιέργητης γης πήγα και του έβαλα σταυρό. Ερμηιά στους δρόμους? καμιά φορά συναντάς κανένα αδέσποτο σκύλο.

Σε λίγες μέρες μπαίνει η άνοιξη. Θα έρθει και ο κούκος και θα ρίξει τα αυγά του στις φωλιές των άλλων πουλιών και αυτά θα τα κλωσήσουν και θα κουβαλούν σκουλήκια και ό,τι άλλο τρώνε τα πουλιά ανύποπτα, νομίζοντας ότι είναι δικά τους. Γιατί ο κούκος είναι πλασμένος από τη φύση έξυπνος και τεμπελχανάς. Πού τον αφήνει το λάλημα. Είναι και άνθρωποι που μοιάζουν με κούκο. Εγώ ξέρω πολλά αυγά κούκων που τα μεγάλωσαν άλλοι και δεν ξέρω τίνος κούκου αυγό είμαι. Αυτά τα

έχει η μοίρα γραμμένα. Ένα απόγευμα καθόταν κάτι τζουντλιάτισες σε ένα πεζούλι: "τι να μη ρημάζουμε έλεγε η μία στην άλλη "μου έλεγε η μάκω μ' πήγαινε στους κήπους να ποτίσουν και βρίσκανε στους λάκκους μωρά νεογέννητα πεθαμένα πεταμένα".

Εφημερίδα σε διαβάζω, σε καρτερώ. Φοβάμαι μήπως μου λείψεις και αν δεν ήτανε ο κύριος Μάνθος Λέκκος δεν θα μπορούσα να γράφω τώρα. Τον θαύμασα για την ειλικρίνειά του και γιατί είναι και καλοί γονείς. Άλλωστε το μαρτυράει η κόρη του που είναι δόκτωρ και όμοιά της δεν είναι σε όλο το Ζαγόρι. Εμένα με στέλνανε στους λάκκους με τα κατσίκια να φέρω τα κατσίκια και να πάω να μαζέψω ραδίκια να φάνε το βράδυ και αυτό συνεχίζω μέχρι σήμερα και άλλα χίλια δυο που ντρέπομαι να τα γράψω. Ο Γιώργος έχει πεθάνει γρήγορα και αναπάντεχα. Πόνος, θλίψη, κλάμα και το φαρμάκι μου φαρμάκωσε τα σωθικά μου και τα βήματά μου πηγαίνουν μόνα τους στο κοιμητήριο. Έπιασε μια ακρούλα και το δικορφυώτικο χώμα τον έχει σκεπάζει. Το αγάπησε αυτό το χώμα όταν ζούσε. Η γκρίνια και το κακό από τον παλιόκοσμο, την μια η γίδα, την άλλη η μέλισσα και ό,τι κακό παθαίνανε εμείς φταίγαμε πού να μην φτάκουν και να μην σώσουν. Πολλές φορές σκέφτηκα να δώσω μια κλωτσιά να τα γυρίσω όλα ανάποδα και να σηκωθώ να φύγω. Δεν μπορώ. Γυρίζω πίσω για χάρη της κυράς του σπιτιού που την λέγανε Βασιλική. Πήγαινε φορτωμένη σταφύλια στα Γιάννινα, όλο τον κάμπο περπατώντας, για μια δεκάρα. Σκέφτομαι πως όταν εγώ πεθάνω δεν θα έχω κανέναν να με κλάψει. Παρηγοριά μόνο το δικορφυώτικο χώμα που θα με σκεπάζει.

Μια μέρα που παίζαμε σε ένα σοκάκι βρήκαμε ένα κόκκινο σαν τότε κι αρχίζαμε να παίζουμε και το χτυπούσαμε κι αυτό έβγαζε κάτι στίθες. Πέρασε κάποιος και τον βλέπουμε να σηκώνει τα χέρια του ψηλά, να κιτρινίζει και να φωνάζει: "ούι ούι, φυγάτε από κει" και σε λίγο, αφού μας μάλωσε πολύ, μας εξήγησε πως ήτανε χειροβομβίδα. Ήμουν εγώ, η Άρτεμη και ένα παιδί. Μεγαλώσαμε με την Άρτεμη. Ήμασταν μια πόρτα. Και πώς είμαστε σήμερα ζωντανές είναι θαύμα. Λίγο πιο πέρα ήταν και η Βγένω. Παντρεύτηκε δώδεκα χρονών και δεν ήξερε από νοικοκυριό και η πεθερά της την κούφανε από το ξύλο και γερασμένη και μόνη της εκεί που την έπιασε απελπισία σήκωνε το κεφάλι ψηλά και έλεγε: "έχω κι εγώ παράδες". Πέθανε σε μια άκρη στο γηροκομείο.

Θέλω να δω τη βρύση του Σορβάκου όπως ήταν παλιά με το τρεχούμενο νερό της, τον κισσό της και τα μανούσια και τις πεταλούθρες που φύτρωναν στο αυλάκι. Εκεί που παίρνανε νερό λεβέντες αστυνομικοί και η αρχοντογυναίκα η Ασήμω, που έκανε δουλειές μέρα-νύχτα στο αρχοντικό της. Πεθάνανε οι νοικοκυραίοι και μείνανε τα ψέματα να φράζουν και να αρπάζουν και να μαλώνουν. Έρχομαι διψασμένη να πιω λίγο νερό και αυτό είναι σαν κατούρι. Τι φτιάχνουν, ποιον ρωτούν αν αρέσει στους χωριανούς, τα κάνουν χειρότερα.

Εφημερίδα σε αφήνω και σε περιμένω να σε φέρει ένα πρωινό ο ταχυδρόμος. Βελάζουν τα κατσίκια. Πρέπει να φύγω. Άντε γεια σου και έτσι θέλω να τα γράφω.

Λένκω Ναυσικά

Μάλλιου Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Λ. Γρόμμου 305 (Εναντι Αεροδραμίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 26510 63985
Κιν.: 093 7814113

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510 26004

Νέλλη Αργύρη
ζωγράφος

κουρού 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946.255
Κιν.: 6972 019391